

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.152 van 20 november 1996
in de zaak A. 69.571/IV-15.838.**

In zake : de Zwarte Sluis Polder,
gevestigd te ASSENEDE,
Hollekenstraat 5

tegen :

de gemeente ZELZATE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat het Openbaar Bestuur de ZWARTE SLUIS POLDER op 27 juni 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "de beslissing van de gemeenteraad van Zelzate dd. 25 april 1996 (agendapunt 6 'Kasteelstraat - Aanleg landbouwweg') en alle ermee samengaande beslissingen van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Zelzate waarbij beslist werd het besluit van de gemeenteraad van Zelzate dd. 5/11/1993 (houdende het positief advies van het bestek en het lastenboek der verbeteringswerken aan de Kasteelstraat te Zelzate, het verlenen van een toelage van 40 % aan het opdrachtgevend bestuur, te weten : het bestuur van de Zwarte-Sluispolder, en de bepaling van het voorlopig bedrag der gemeentelijke financiële tussenkomst, alsmede het voorzien van de daartoe noodzakelijke kredieten op de gemeentelijke begroting) in te trekken";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
F. DE BUEL;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 7 augustus 1996
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 september
1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
M. TAETS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en
van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van
Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het proce-
durereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 19 december 1990 besluit de algemene
vergadering van de Zwarte Sluispolder (1) het wegdek van
de landbouwweg "Kasteelstraat", gelegen op het grond-
gebied van de gemeenten Zelzate, Assenede en Ertvelde,
te verbeteren door de aanleg van een betonverharding, de

nivellering van de zoomwegen en de sanering van de baangrachten, (2) over te gaan tot aankoop van de zate van de weg tegen de prijs van 1 frank, (3) opdracht te geven een raming op te maken van de kostprijs van de verbeteringswerken, (4) bij ontvangst van de raming "een bespreking te organiseren met de gemeentebesturen van Assenede, Zelzate en Evergem met het oog op de verkrijging van een gemeentelijke participatie ten belope van 40% op de kostprijs der bedoelde werken", (5) in geval van akkoord van de gemeentebesturen een ontwerper aan te stellen, (6) en aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap "een subsidie ten bedrage van 60 % te vragen".

1.2. Op 24 maart 1992 besluit de algemene vergadering van de polder, rekening houdend met het "princiepelijk akkoord van de respectieve gemeentebesturen ... met de door de polder voorgestelde werken tot verbetering van de Kasteelstraat bedoeld", onder meer (1) het ontwerp van de werken goed te keuren, (2) de wegzate van de weg aan te kopen voor de prijs van 1 frank, (3) aan de respectieve gemeentebesturen te vragen (3.1) "de procedure op gang te willen brengen tot erkenning als buurtweg van de private gedeeltes van de Kasteelstraat op hun respectieve omschrijving", (3.2) "het verschil tussen de volledige kostprijs (werken, erelonen, aktekosten en alle andere bijgaande kosten) der werken uitgevoerd aan deze weg op hun respectievelijk grondgebied, en de toelagen verkregen van de Vlaamse Gemeenschap, te dragen", (3.3) de financiële middelen te voorzien teneinde het gemeentelijk aandeel in de werken te volstorten bij het bevel tot aanvang van de werken, (3.4) een beslissing te nemen over de "overheveling" van de weg naar het gemeentelijk partrimonium "na definitieve overname van de verbeteringswerken", en (3.5) "het machtigen van de polder door de respectieve gemeenteraad (artikel 82 van de polderwet) van de uitvoering van deze verbeteringswerken", (4) een werkgroep, met daarin een

vertegenwoordiger van de respectieve gemeentebesturen, op te richten die toezicht houdt op de voortgang van de verbeteringswerken en (5) een toelage van 60 % van de kostprijs der werken aan te vragen bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1.3. Op 5 november 1993 neemt de gemeenteraad van Zelzate, met algemeenheid van stemmen en onder verwijzing naar de sub 1.2 vermelde beslissing van de algemene vergadering van de verzoekende polder en naar de bijeenkomst van 20 oktober 1993 van de werkgroep, waarop een vertegenwoordiger van de gemeente Zelzate aanwezig was en waar werd medegedeeld dat het eigen aandeel van de gemeente Zelzate in de kosten van de werken werd geraamd op 2.777.615 frank, volgende beslissing:

"Art. 1 : - De gemeentelijke financiële tussenkomst (toelage) ten belope van 40 % van de kostprijs voor de uitvoering door de polder (Zwarte Sluispolder) van verbeteringswerken aan de landbouwweg Kasteelstraat deel grondgebied Zelzate, wordt op basis van het ontwerp, bestek en meetstaat - raming, voorlopig vastgesteld op 2.777.615 fr. (incl. BTW en erelonen). Een beslissing omtrent het definitief bedrag van de gemeentelijke tussenkomst zal genomen worden op zicht van het aanbestedingsbundel.

Art. 2 : - Dit gedeelte van de Kasteelstraat zoals aangeduid op het plan zoals opgemaakt door MSOG Dirk BAEKE, Dijkstraat 28, 9960 Assenede als buurtweg te erkennen.

Het College van Burgemeester en Schepenen wordt belast met het inrichten van een onderzoek de commodo et incommodo.

Art. 3 : - Het bestek (beschrijving, meetstaat en inschrijvingsbiljet) opgemaakt door ir. L. DE VYLDER te Assenede, zoals goedgekeurd door de polder, positief te adviseren.

Art. 4 : - Voor deze uitgaven dienen de nodige kredieten voorzien te worden op de begroting van 1994".

Deze beslissing wordt door het gemeentebestuur van Zelzate op 17 november 1993 overgezonden aan het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. In de begeleidingsbrief omschrijft de verwerende partij zelf haar beslissing als betrekking hebbend op de "erkenning van

de Kasteelstraat (gedeelte) tot buurtweg (inzetten procedure), (het) positief advies bestek in verband met aanleg wegenis zoals opgemaakt door studiebureau DE VYLDER in opdracht van het polderbestuur (en) akkoord tot financiering van 40 % van de uitgaven".

1.4. Op 21 oktober 1993 keurt de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen de beslissing over de verwerving van de wegzate goed. Op 2 december 1993 geeft zij aan de verzoekende partij de door artikel 82 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders verplicht gestelde toestemming "om de beoogde werken uit te voeren conform het ingediende ontwerp". Eveneens op 2 december 1993 verleent de gemachtigde ambtenaar de vereiste stedenbouwkundige vergunning.

1.5. Op 9 maart 1994 besluit de gemeenteraad van Zelzate definitief de weg als buurtweg te erkennen.

1.6. Op 5 oktober 1994 deelt de bevoegde Vlaamse minister aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen mede dat de betoelaging à rato van 60 % mogelijk is voor zover er een technische aanpassing van het ontwerp gebeurt; met name moet de ontworpen betonweg van 3 m breedte worden vervangen door "een tweesporenbetonweg met vrije middenstrook van +/- 1 m", terwijl "de totale breedte van de weg kan behouden worden op 3 meter".

De verzoekende partij zendt deze beslissing door naar de verwerende partij, die op 25 januari 1995 antwoordt: "het college van burgemeester en schepenen heeft, na het verslag van de gemeentelijke technische dienst, de vooropgestelde wijzigingen aan het bestek positief geadviseerd".

1.7. Nadat de gouverneur aan de verzoekende partij heeft medegedeeld dat het aangepaste ontwerp "geen aanleiding meer geeft tot opmerkingen" organiseert

het bestuur van de polder een aanbesteding. De werken worden op 3 juli 1995 toegewezen, "onder de voorwaarden van goedkeuring terzake door de voogdij-overheid van de polder en op voorwaarde dat de subsidiërende overheden, zijnde de afdeling Water bij Aminal, en de gemeentebesturen van Assenede, Zelzate en Evergem de beloofde 100 %-toelage handhaven".

De gouverneur keurt de toewijzingsbeslissing goed op 30 augustus 1995. De minister zijnerzijds doet op 21 december 1995 de vaste belofte van betoelaging van 60 % van de kostprijs, bepaald op 5.061.035 frank. Op basis van die kostprijs bedraagt de tussenkomst van de gemeente Zelzate 1.506.711 frank.

Op 10 januari 1996 schrijft de gouverneur aan de verzoekende partij dat "er geen enkel bezwaar meer (bestaat) tegen het verlenen van het aanvangsbevel". De verwerende partij wordt daarvan op 15 januari 1996 op de hoogte gesteld.

1.8. Op 8 februari 1996 deelt het gemeentebestuur van Zelzate aan de verzoekende partij mede "dat het college van burgemeester en schepenen in zitting van 31 januari 1996 besloten heeft niet tussen te komen in de kosten voor de verbeteringswerken aan de kasteelstraat, wegens te grote financiële last".

1.9. Op 25 april 1996 neemt de gemeenteraad van Zelzate dan de beslissing waarvan thans in hoofddorde de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd. Zij is in volgende bewoordingen gesteld:

"DE RAAD :

OVERWEGING/MOTIVATIE

- Gelet op zijn besluit d.d. 5/11/1993 houdende vaststelling van de gemeentelijke bijdrage in de uitvoering van wegeniswerken in de Kasteelstraat (opdrachtgevend bestuur = de Zwarte Sluispolder).

- Overwegende dat uit nader onderzoek door het College van Burgemeester en Schepenen blijkt dat :

a) het bedoeld gedeelte van de Kasteelstraat op het grondgebied Zelzate enkel voor agrarische doel-

- einden wordt aangewend, de ontsluiting van 1 woongelegenheden (Kasteelken) uitgezonderd
- b) de vooropgestelde werken de natuurwaarde van dit gebied hoe dan ook negatief zullen beïnvloeden. Naar aanleiding van de opmaak van het GNOP blijkt het belang van dit gebied en van de betrokken dreef.
 - c) de aanleg van de toekomstige verkeerswisselaar de ontsluiting van het gebied zal bezwaren
 - d) door de aanwezigheid van het slibstort Callemansputte, de aan- en afvoer van de N49 met bijbehorende toekomstige verkeerswisselaar en de wijziging van het gewestplan aan de overkant van de R4, dit gebied op termijn als verloren is te beschouwen

- Overwegende dat het gemeentebestuur zich bij nader onderzoek vragen stelt over het algemeen belang en het openbaar nut van de voorgestelde werken.

- Overwegende de tussenkomst van de heer M. ACKE die bovenstaande argumentaties van het College van Burgemeester en Schepenen weerlegt en de gemeenteraad verzoekt om het dossier positief te beoordelen en het oorspronkelijk gemeenteraadsbesluit d.d. 5/11/1993 houdende positief advies van het bestek en bepaling van het voorlopig bedrag van de financiële tussenkomst te handhaven, om aldus toch financieel tussen te komen in de uitvoering van de werken.

Zijn verzoek wordt gemotiveerd als volgt :

- een nu reeds vrij sterk recreatief gebruik door fietsers en wandelaars zal worden verhoogd door een betere ontsluiting
- de landelijke uitzicht bewarende twee-sporenbaan vormt een veiliger, alternatieve fietsroute voor ongeveer 150 schoolgangers + talrijke werknemers uit de industriezone
- economisch belang door een betere en kortere fietsverbinding tussen Ertvelde en Zelzate
- vermindering onderhoudskosten van de weg voor de gemeente
- de gemeente Zelzate dient een eerdere toezegging aan Polderbestuur en buurgemeenten na te komen
- de door de heer burgemeester eerder aangehaalde toekomstige verkeerswisselaar valt buiten het te verharderen wegtraject.
- Op voorstel van het College van Burgemeester en Schepenen.

BESLUIT :

In openbare zitting

Met 13 ja-stemmen tegen 9 neen-stemmen

Art. 1 : - Zijn besluit d.d. 5/11/1993 houdende positief advies van het bestek en bepaling van het voorlopig bedrag aan financiële tussenkomst in te trekken.

Art. 2 : - Afschrift van dit besluit toe te zenden aan de Zwarte Sluispolder".

1.10. De beslissing wordt op 29 april 1996 aan de verzoekende partij medegedeeld. Op 28 mei 1996 dient het polderbestuur bezwaar in bij de gouverneur. Het beklagt er zich over dat juist voor de aanvang der werken "de financiële kraan wordt dichtgedraaid" en dat met de beslissing ook het advies van de gemeente, noodzakelijk opdat de bestendige deputatie de door artikel 82 van de polderwet vereiste toestemming voor de uitvoering der werken zou kunnen geven, wordt ingetrokken zodat de polder niet meer over die toestemming beschikt.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie aanvoert dat luidens artikel 117 van de nieuwe gemeentewet de gemeenteraad alles regelt wat van gemeentelijk belang is zodat hij alleen bevoegd is om binnen de grenzen van de bestaande wetgeving over dat belang te oordelen en de gemeente te verbinden en dat luidens artikel 135, § 1, van dezelfde wet de gemeente bevoegd is om haar eigen goederen en inkomsten te beheren, de uitgaven te doen en de openbare werken die ten laste van de gemeente vallen te ontwerpen en te doen uitvoeren; dat zij daaruit besluit dat niemand de gemeente kan dwingen in de voormelde aangelegenheden, behorend tot haar "soevereine discretionaire beoordelingsbevoegdheid", beslissingen te nemen;

2.1.2. Overwegende dat de door de verzoekende partij aangebrachte vraag niet is of een buitenstaander de gemeente tot het nemen van een bepaalde beslissing kan dwingen in een materie waarvoor de gemeenten bevoegdheid bezitten, maar wel of de gemeente op een voorheen genomen beslissing vermag terug te komen; dat dus de vraag is of de gemeenteraad met de bestreden beslissing "binnen de grenzen van de wetgeving, decreten en rechtsbeginselen" is gebleven; dat de exceptie derhalve niet ernstig voorkomt;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een tweede exceptie opwerpt dat "het geviseerde gemeenteraadsbesluit niet vernietigbaar is gezien het geen akte of reglement is in de zin van art. 14, 1ste lid, van de Raad van State-wet" vermits het geen "rechtshandeling met individuele draagwijdte (is) die rechtsgevolgen beoogt tot stand te brengen" en dat de verzoekende partij geen belang bij de vernietiging kan doen gelden; dat zij de exceptie als volgt verduidelijkt: de verzoekende partij heeft geen belang bij het beroep, want zij beoogt, door de schorsing van de bestreden beslissing, de uitvoering te verkrijgen van de beslissing van de gemeenteraad van Zelzate van 5 november 1993; die beslissing is evenwel, naar blijkt uit de feiten en uit de in de notulen van de vergadering geakteerde verklaring van de burgemeester "dat deze beslissing voor herziening vatbaar is indien de beloofde gewesttoelage zou dalen", niets meer dan een principiëbsbeslissing en dus een voorbereidende rechtshandeling; daarenboven is het werk "hic en nunc" onuitvoerbaar omdat de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning vervallen is en er voor het gewijzigde ontwerp geen vergunning is aangevraagd, noch verleend door de gemeenteraad van Zelzate;

2.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij de schorsing beoogt van de beslissing van de gemeenteraad, met daarin begrepen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen met dezelfde inhoud, tot intrekking van zijn beslissing van 5 november 1993 "houdende positief advies van het bestek en bepaling van het voorlopig bedrag aan financiële tussenkomst" voor de werken aan het op het grondgebied van de gemeente Zelzate gelegen gedeelte van de Kasteelstraat; dat de intrekking dus betrekking heeft op de artikelen 1 en 3 van het besluit van 5 november 1993, hierboven sub 1.3 in extenso aangehaald; dat artikel 1 van dat besluit formeel alleen betrekking heeft op de gemeentelijke subsidie en niet uitdrukkelijk stelt dat de gemeenteraad

akkoord gaat met de uitvoering van de werken; dat het evenwel in logica slechts denkbaar is dat een beslissing over de subsidiëring pas wordt genomen als er een akkoord bestaat met de uitvoering van de werken zodat, nu de verwerende partij geen andere beslissing voorlegt waarmee zij standpunt heeft ingenomen ten aanzien van de uitvoering der werken, artikel 1 van de beslissing van 5 november 1993 moet gelezen worden als mede bevattende de beslissing waarbij de gemeente zich akkoord verklaart met de uitvoering der werken; dat trouwens de bestendige deputatie dit ook als zodanig heeft opgevat vermits zij, naar uit de aan de Raad voorgelegde stukken kan worden opgemaakt, onmiddellijk na ontvangst van de beslissing van 5 november 1993 op het provinciebestuur, aan de verzoekende polder de toestemming, voorgeschreven door artikel 82 van de polderwet, heeft gegeven om de werken uit te voeren; dat daarenboven, ook wat de subsidiëring zelf betreft, artikel 1 van het gemeenteraadsbesluit van 5 november 1993 duidelijk stelt dat de gemeente een subsidie ten belope van 40 % van de werken zal verlenen en dat het woord "voorlopig" enkel is gehanteerd ten aanzien van het bedrag van de tussenkomst, waarbij het geplaatst wordt in contrast met het "definitief bedrag", waarvan sprake in de tweede zin van het artikel en waarover een latere beslissing in het vooruitzicht wordt gesteld; dat die latere beslissing alleen afhankelijk wordt gemaakt van het zien van het aanbestedingsdossier, wat uiteraard vereist is om het definitief bedrag van de aanbesteding te kunnen vaststellen; dat de verwerende partij in die omstandigheid niet lijkt te kunnen voorhouden dat de bestreden intrekking slaat op een beslissing die, omdat zij geen uitvoering heeft gekregen, als een principiëbslissing is blijven bestaan of op een beslissing die geen rechtsgevolgen heeft teweeggebracht; dat de exceptie derhalve niet ernstig voorkomt;

2.2.3. Overwegende dat de argumentatie van de verwerende partij dat de werken "hic et nunc" niet

uitvoerbaar zijn bij gebrek aan geldige stedenbouwkundige vergunning, mogelijk van nut kan zijn bij de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, maar dat zij los staat van de hier aan de orde staande vraag naar het belang bij het annulatieberoep; dat de verwerende partij immers niet aantoonst dat verzoeker die vergunning niet kan verkrijgen;

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij in een derde, subsidiair geformuleerde exceptie aanvoert dat een verzoek tot schorsing, om reden van de spoed waarmee de vordering moet worden afgedaan, ernstige middelen moet aanvoeren, dit wil zeggen middelen die "op het eerste gezicht, bij een eerste lezing ontvankelijk en gegrond lijken, zodat de vernietiging van de bestreden beslissing quasi onafwendbaar is" en dat uit die verplichting volgt dat de verzoekende partij zich tot het essentiële moet beperken en nauwkeurig moet aanduiden welke rechtsregel geschonden is en op welke wijze; dat zij aanvoert dat, nu de verzoekende partij zich mede door de uitvoerigheid van haar betoog niet aan die voorwaarde heeft gehouden, het verzoek tot schorsing bij gebrek aan uiteenzetting van "ernstige middelen" niet ontvankelijk moet worden verklaard;

2.3.2. Overwegende dat de enige vraag die de Raad van State zich te dien aanzien mag stellen is of een verzoeker voldoende duidelijk aangeeft welke regel hij geschonden vindt en waarom; dat zulks te dezen het geval is; dat de uitvoerigheid van de argumentatie enerzijds voor de Raad van State geen reden mag zijn om die vraag negatief te beantwoorden, maar dat anderzijds een verzoeker daarmee wel het risico loopt, in acht genomen de spoed waarmee schorsingsverzoeken moeten worden afgedaan, dat accenten die hij in zijn betoog heeft gelegd uit het oog worden verloren; dat een verzoeker in het kader van een schorsingsprocedure niet de kennelijke gegrondheid van minstens een middel moet bewijzen, maar

dat hij alleen moet aantonen dat het middel op het eerste zicht tot vernietiging kan leiden; dat de exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als middel onder meer de schending van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel aanvoert doordat een regelmatige administratieve rechtshandeling die rechten toekent niet kan worden ingetrokken; dat zij dienaangaande het volgende uiteenzet: de gemeenteraadsbeslissing van 25 april 1996 beoogt de intrekking van het besluit van 5 november 1993, maar een regelmatig besluit dat rechten heeft doen ontstaan mag nooit worden ingetrokken; het besluit van 5 november 1993 werd met algemeenheid van stemmen aangenomen en het lijkt niet door een onregelmatigheid aangetast vermits het niet door de toezichthoudende overheid vernietigd werd; het besluit was mede voorwaarde voor de bestendige deputatie om aan de verzoekende partij de toelating te geven de verbeteringswerken uit te voeren en om de wegzate te verwerven en het was ook voorwaarde voor de Vlaamse overheid om subsidies te verlenen voor dezelfde werken; het besluit hield "concrete toezeggingen in en (heeft) aldus onderkende en concrete rechten gecreëerd"; het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel beletten de meerderheid binnen de gemeenteraad van Zelzate op 25 april 1996 de eerdere beslissing van de gemeenteraad in te trekken; de provinciegouverneur heeft trouwens het college van burgemeester en schepenen van Zelzate aangemaand om uitvoering te geven aan de beslissing van 5 november 1993;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de beslissing van de gemeenteraad van Zelzate van 5 november 1993 "geen administratieve rechtshandeling (is) die rechten toekent. Het is een principiëbsbeslissing waarbij een ontwerp van plan, een ontwerp van bestek en een raming werden geadviseerd op

positieve wijze", en dat er "geen enkel recht kon (door) ontstaan voor de verzoekende partij, die trouwens gevestigd is in een andere gemeente dan deze van verwerende partij"; dat zij de beslissing van 5 november 1993 ook kwalificeert als een "voorbereidende handeling" die geen rechten heeft doen ontstaan en die kan ingetrokken worden op het ogenblik dat het bestuur "oordeelt dat het algemeen belang zulks vereist";

3.3. Overwegende dat de verwerende partij haar bevoegdheid om de beslissing van 5 november 1993 in de aangegeven mate in te trekken enkel steunt op de omstandigheid dat die beslissing geen rechten aan derden toekent; dat zij dus niet betwist dat de beslissing regelmatig is tot stand gekomen;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding de stelling van de verwerende partij over de vraag of de intrekking slaat op een beslissing die rechten toekent niet bijgevalen kan worden; dat de gemeenteraad op 5 november 1993 besloten heeft aan de verzoekende partij een subsidie toe te kennen van 40 % van de kostprijs van de werken die op het grondgebied van de gemeente Zelzate zouden uitgevoerd worden; dat, als boven uiteengezet, die beslissing ook moet geacht worden het akkoord te bevatten van de gemeente Zelzate met de uitvoering van de werken door de verzoekende partij, en dat de bestendige deputatie bij het verlenen van de toestemming voor de uitvoering van de werken, voorgeschreven door artikel 82 van de polderwet, die beslissing mede in overweging lijkt te hebben genomen; dat de beslissing aldus vanuit die twee oogpunten rechtsgevolgen lijkt te hebben tot stand gebracht en rechten te hebben gecreëerd voor de verzoekende partij, met name het recht op toelage en de toestemming om de werken uit te voeren;

Overwegende dat een regelmatige beslissing die rechten heeft doen ontstaan niet kan worden ingetrokken; dat de bestreden intrekkingbeslissing derhalve het in het middel aangevoerde rechtszekerheidsbeginsel schendt;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij haar uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet opneemt in een als zodanig benoemd afzonderlijk hoofdstuk van haar uiteenzetting; dat zulks evenwel niet belet dat de Raad van State de op dat aspect van de vordering betrekking hebbende elementen in aanmerking neemt wanneer zij duidelijk zijn geformuleerd en behoorlijk geargumenteed; dat de verwerende partij trouwens het hoofdstuk "schadeclaim" ook vanuit dat oogpunt heeft besproken;

4.2. Overwegende dat de verzoekende partij, samengevat, aanvoert dat de intrekking van de beslissing van 5 november 1993 tot gevolg heeft dat de werken aan de Kasteelstraat niet kunnen uitgevoerd worden "wegens het feit dat enerzijds in het kader van de budgettering de financiering van de kostprijs der werken in het gedrang komt wegens de intrekking van de 40 % subsidie vanwege de gemeente Zelzate, geraamd op een totaal bedrag van 1.506.711 BEF, en anderzijds gezien het feit dat de polder niet meer over de toelating beschikt van de gemeente Zelzate om de werken als zodanig uit te voeren op het grondgebied van de gemeente Zelzate"; dat zij daaraan toevoegt dat "een gedeeltelijke uitvoering van de werken...op de gemeente Evergem en Assenede door de beide respectieve gemeentebesturen niet wenselijk wordt geacht respectievelijk onmogelijk is" doordat die twee gemeenten de omstandigheid dat de gemeente Zelzate haar medewerking stopzet zullen aangrijpen om zelf ook niet verder meer "te participeren" en doordat een gedeeltelijke uitvoering van de werken niet uitvoerbaar is omdat de gemeentegrens "op bepaalde delen van de weg

in het midden van de weg gelegen is (en) een halve weg aanleggen technisch en bestuurlijk onmogelijk (is)"; dat zij vervolgens uiteenzet dat de polder sinds de beslissing van 5 november 1993 kosten heeft gemaakt, onder meer voor het ereloon van de landmeter, de ontwerper en de notaris, alsmede voor de bekendmaking van de aanbesteding, en dat zij geconfronteerd wordt met een schade-eis van de ontwerper wegens niet-uitvoering der werken; dat zij ook wijst op de "materiële en morele schade die de aangelanden en gebruikers van deze weg, in hun hoedanigheid van ingelanden bij de Zwarte Sluispolder zullen lijden" doordat zij schade ondergaan aan hun voertuigen (geraamd op 1.000.000 fr) en doordat zij tijdverlet ondergaan als gevolg van het verplicht gebruik van een weg in slechte staat en de moeilijke bereikbaarheid van de percelen (schade geraamd op 1.000.000 fr); dat zij tenslotte stelt dat, indien de polder zelf het aandeel van de gemeente Zelzate zou financieren -wat slechts mogelijk is wanneer de gemeente Zelzate vooralsnog de toelating zou geven om de werken uit te voeren-, dit een belastingverhoging met 50 % met zich zou brengen en dat, indien de werken niet kunnen uitgevoerd worden, het bestuur ook de subsidie van het Vlaamse Gewest, zijnde minimum 3.000.000 frank ziet verloren gaan;

Overwegende dat de verzoekende partij vervolgens aanvoert dat de zaak "hoogdringend" is omdat de intrekkingbeslissing tot gevolg heeft dat "de facto en de jure plots de eertijds verleende toelating aan de polder ingetrokken" wordt, hetgeen aan de polder de mogelijkheid ontnemt te beslissen de werken met eigen middelen uit te voeren, terwijl het bestuur nochtans zo spoedig mogelijk het bevel van de aanvang van uitvoering der werken moet geven aan de daartoe reeds aangewezen en slechts tijdelijk gebonden aannemer en terwijl, rekening houdend met het feit dat de Vlaamse overheid de subsidies heeft ingeschreven op de begroting voor het jaar

1996, de werken zeker in de loop van 1996 moeten aangevat worden;

4.3. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een gedeeltelijke uitvoering van de werken wel degelijk mogelijk is, ook op plaatsen waar de gemeentegrens van Zelzate in het midden van de weg gelegen is, vermits het een "twee-sporenweg" met middenberm betreft die dus ook op één spoor kan uitgevoerd worden; dat zij de reeds gemaakte kosten, de ingediende schade-eis en het dreigend teloorgaan van de subsidies van het Vlaamse Gewest als een financieel en dus herstelbaar nadeel aanmerkt en het beweerd moreel nadeel eveneens verwerpt omdat de verzoekende partij dit "begroot" en dus herleidt tot een financieel nadeel; dat zij opmerkt dat niet aangetoond is dat "de onmiddellijke tenuitvoerlegging" van de beslissing -en alleen van die beslissing- een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent, vermits de verwerende partij vooralsnog "geen definitief plan ter goedkeuring" heeft voorgelegd gekregen en vermits er nog geen stedenbouwkundige vergunning voor het gewijzigd ontwerp werd aangevraagd, laat staan verkregen, waaruit volgt dat er hoe dan ook van onmiddellijke uitvoering geen sprake kan zijn;

4.4. Overwegende dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de verzoekende partij op dit ogenblik niet over de vereiste financiële middelen beschikt om de werken uit te voeren terwijl zij ook de vraag oproept naar de actuele geldigheid van de voor de uitvoering van de werken gegeven toestemming van de bestendige deputatie die mede op de ingetrokken beslissing lijkt te zijn gesteund; dat in elk geval de verwerende partij er niet toe komt te bevestigen dat haar beslissing van geen invloed is op die toestemming; dat daarom de stelling van de verzoekende partij dat zij op dit ogenblik niet beschikt over de noodzakelijke toestemming om de werken uit te voeren moet worden bijge-

vallen; dat daarenboven het dossier aangaande de uitvoering der werken, waarvoor de verzoekende partij de gelijktijdige medewerking heeft moeten bekomen van drie gemeenten en daarenboven de procedures van administratief toezicht heeft moeten doorlopen, thans zover gevorderd is dat de werken zijn gegund en dat de uitvoering van de werken kan worden gestart terwijl de bestreden beslissing, doordat zij terugkomt op het door de verwerende partij aangegane engagement, de gehele procedure op de helling zet en de normale afwikkeling van het dossier ernstig verstoort; dat in die omstandigheden de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat doordat haar nu belet wordt de werken volgens planning uit te voeren; dat zij de vernietiging van de beslissing volgens de gewone procedure niet moet afwachten om de uitvoering van de werken voort te zetten; dat de omstandigheid dat verzoekende partij momenteel niet meer over de vereiste stedenbouwkundige vergunning zou beschikken in de gegeven omstandigheden de schorsing van de tenuitvoerlegging niet moet beletten al was het maar omdat de verwerende partij niet aantoonde dat die vergunning nog onmogelijk kan verleend worden of minstens dat zij niet zal kunnen verleend worden binnen de termijn waarover de verzoekende partij beschikt om alsnog het bevel tot aanvang van de werken te geven;

5. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 25 april 1996 van de gemeenteraad van Zelzate tot intrekking van het besluit van 5 november 1993 houdende het positief advies van het bestek en het lastenboek der verbeteringswerken aan de Kasteelstraat te Zelzate, het verlenen van een toelage van 40 % aan het opdrachtgevend bestuur, het bepalen van het voorlopig bedrag der gemeentelijke financiële tussenkomst en het voorzien van de daartoe noodzakelijke kredieten op de gemeentelijke begroting.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 20 november 1900 zesennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter, voorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. BORRET.